

19/2 7/22 - 6/2
395

התייעצויות מודיעיניות
Political Consultation

העתק: 9 130.02/2410/9

תל אביב, ל' בתשרי תש"ג
19 באוקטובר 1952

265

כמוס-אישי

מודיניו והנזהר העברית¹

הבעיה שהעלתה לבירור הייתה האם על ישראל לעמוד כMASTER של המאורעות המתארעים סכבה, או יש אפשרות שתסייע עליהם. יתרעליכן, ככל אין במאורעות אלו פתח לשינוי יחסם במורה התקיכון, ובזה פתח גם לנו? ראובן שילוח הביא אותו סיכום שעבד בעזה אחת עם בניין גיבלי, (א) המאורעות במורה התקיכון עם היותם פגמים, אטור שישלן אותן כי חידוש המלחמה נגרנו ירד מן הפרק. הנסיבות החותרים לסייע שני לא נעלמו מן האופק, בעיקר בסוריה ובעיראק, (ב) ההפיקות, וביחור זו של מצרים, זיעזו את אחידותה של החזות הקיזונית נגרנו והסירו מנוקדות מפתח אישים, אשר סימלו את האחדות העברית באيتها לנו. ריכזו תשומת-הלב בענייני פנים והימנעו מהתקשרות המחייבת קיזוניות בענייני חזץ מכשילים ביום התגבשות חזית השנהה לפניינו. (ג) המערב ייאלץ בחודשים הקרובים לקבוע מדיניות מזרחתית-כוכנית לעצמו. משתיקבע מדיניות כזו, בווראי יגיע שלבי ביצוע אשר יצטיין בהחלתיות ובאכזריות רבה. (ד) מכאן מסקנה: אנו מוצאים לפתח פעיות מוגברת כלפי ערבי ומערב כאחד.

הפעילות צריכה להיות מכובנת למטרות אחדות: (1) חיזוק תהליכי ההתפוררות ב חזית

395

1. התייעצות נתקינה במשרדו של ראש הממשלה ב-1 באוקטובר 1952. דיווחשׁו שלם ראה בתיק 130.02/2446/7.

ԵՐԵՎԱՆԻ ՀԵՂԻ ԽՈՒ ԿԱԾԻ ԱՆ ԵԿԱՔՄԱ ԱՅԼ ՇԱՀԱ ԱԿԱԿԱ. "ԱԿԱ

ମନେଟିକ୍ ଯାଏ ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

UGOL' ANDA QUD CUI AN MATEER
XQA. CHUL: EGGLON II SA ACH UGOL' WACI LIN' ANDA QUWKA GUDI QUWAWA

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

אָנָה נְאָה לְקָרָב לְלִבָּךְ כִּי נַעֲמָת אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
וְאֶת-בְּנֵי-עֲמֹדָה

ପାଇଁ ଏହି ପାତାର ନାମରେ ଅନ୍ୟଥାରେ ଦେବତା ଯାଇଲୁ ହେଉ ଚାହାନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି ପାତାର

של יישוב פליטים בסוריה יהיה שkol בצד נאומי האנטי-ישראלים של שיקלי".
בטיסות דבריו סמרק אבא ابن את ידי על הצעות לדיבורי המגעים ולחיבת הפוליה,

שהובאו לשיבה עליידי שלוחה.

ע. נג'ר עמד בדבריו על האופי השונה בתכילת שבין התנועה הלאומית שלנו והתי-
נוועה הלאומית הערבית. אנו חותרים לשינוי-פולה לאומי עם העולם החיצוני, ואילו
הערבים שואפים להתבדלות. נגב, למשל, יבחן בכך אם הוא ישמר את היסוד הרוגני
של ההתבדלות הערבית. עד עתה אין הדבר ברור.

סגן-הרמטכ"ל הגיש, כי המהומות העבריות העלו מטרים צבאים וכי علينا
להיות ערים נוכחות וזר. הוא סבור, כי علينا לנתקו בקו פולה שונה שבנה כלפי כל
מדינה ערבית לחדר, באשר מידת חילוקי-הדיות שלנו עם כל מדינה שונה היא. יש
לחזור לשולם עם אותן המדינות אשר אפשר להשיג שלום אתן. תגובותינו על מעשי
התגרות והתפרעות באזורי הגבול חייבות להיות תקפות. חולשה מצרנו לא תקדם
אותנו לקראת שלום עם הערבים.

בסיום של התייעצויות דיבר ראש-הממשלה: האם פנינו לשולם? כן. דיבור על
שלום אינו תכיסי מצרנו. המבחן אם אנו רוצחים שלום או לא, איןנו בתגובה על רצח
ושוד. תגובה זו חייבת להיות חריפה, הוואיל ואחרת ירצה וירחיק שלום. עם זאת
עלינו לזכור כי יש סייגים לרזוננו בשלום עם הערבים. זה לאחר האינטנסים החינויים
שלנו, אך לא הראשון וקובע-הכול. בראש וראשונה נראה תמיד את צורכי ישראל, בין
אם הדבר יביא להטבת יחסים עם הערבים ובין אם לא. הגורם השני בקיומו הוא יהדות
ארצות הברית (ומדינת אמריקה, הוואיל ויהודיהם אלה החיים בה). הדבר השלישי
— שלום עם הערבים. זהו הסולם של העדיפויות. אידיעות ההשכימים שלנו הסובלים
ממעשי המסתננים, עדיפה על שלום עם הערבים. אשר לצורך במצג ובעשה, דרוש
הדבר בלי כל קשר עם נקודת השקפה והערכה על הנעשה כולם הערבי. תהיה
הגישה הפילוסופית שלנו זו או אחרת, יש לעשות בעולם של עכשוו. יש לקבוע קו
לגביה מאורעות קוגרטים, באשר אין לנו חיים בעולם מופשט. קודם היה זה עבדאללה
והיו סיוכים אותו. לא הסתייענו. עכשוו זו מצרים, לאחר שעם הסתלקות עבדאללה
אין סיוכי שלום קרוב עם הירדן ונוראים סיוכיים יותר טובים עם מצרים (אם עומדת
שאלה של מלחמה או שלום עם ירדן — אני בער שלום, כדי לבצר את מצננו). עם
מצרים אין לנו ניגודים. צרייך אף לא להתרכו עלייה, בין אם יש ביטחון שיצא מזה מהו
ובין אם אין.

שר החוץ אמר דברי סיום. הוא עמד שוב על כך כי יש צורך בהכנסת גורם נוסף
של שיקול-דעת בשעה שאנו מתכננים מעשה תגובה: איך ישפייע הדבר על הערבים.
אשר לשולם העדיפויות, אין לקבוע מסמות. יש לזכור כי במידה שהיחסים עם ירדן
יהיו מתחים יותר, יקטנו הסיוכים עם מצרים. לא נוכל לנשען בכibus המדיניות כאותו
צדיק שמשני צדי נשמרה החשבת ובאמצעו הוכרזו על יום חול. בסוף דבריו הובטה
תמכה להרחבת הכלים ולהספקת אמצעים נוספים.